

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/12/2017
Identifikačné číslo spisu: 6016200843
Dátum vydania rozhodnutia: 31.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6016200843.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci žalobcu L. M. H.Š., bytom A. XX, XXX XX A. Č., proti žalovanému Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, oddeleniu peňažných príspevkov a kompenzácií ĽZP a posudkových činností Banská Bystrica, so sídlom Trieda SNP 75, 974 89 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ÚPS/US5/SSVOdPPKPC1/SOC/2016/5494/BA zo dňa 14. júna 2016 a o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 25Sa/6/2016-42 zo dňa 10. novembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 25Sa/6/2016-42 zo dňa 10. novembra 2016 z a m i e t a .

Žalobcovi náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 25Sa/6/2016-42 zo dňa 10.11.2016 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. UPS/US5/SSVOdPPKPC1/SOC/2016/5494/BA zo dňa 14.06.2016 a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Žalovaný rozhodnutím č. UPS/US5/SSVOdPPKPC1/SOC/2016/5494/BA zo dňa 14.06.2016 zamietol odvolanie žalobcu voči rozhodnutiu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši Krtíš (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) č. VK1/OPPnKAPC/SOC/2016/14836 zo dňa 11.03.2013, ktorým prvostupňový správny orgán nevyhovel žiadosti žalobcu zo dňa 16.02.2016 o vyhotovenie parkovacieho preukazu. Z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu vyplýva, že žiadosti žalobcu o vyhotovenie parkovacieho preukazu nevyhovel, pretože v zmysle záverov lekárskeho posudku zo dňa 26.02.2016 žalobca nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Žalovaný toto rozhodnutie potvrdil.

3. Podľa rozsudku krajského súdu zo strany správnych orgánov nedošlo k porušeniu ustanovení zákona

č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z. z.“). V konaní o žiadosti žalobcu bol vypracovaný prvostupňovým správnym orgánom lekársky posudok zo dňa 26.02.2016 a v rámci odvolacieho konania lekársky posudok zo dňa 13.06.2016. V oboch bola žalobcovi stanovená miera funkčnej poruchy v rozsahu 50 % v zmysle prílohy č. 3, kapitola XII. A ods. 1 písm. d/ zákona č. 447/2008 Z. z.. Žalobca bol preto považovaný za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Rozhodujúcim kritériom pre stanovenie miery funkčnej poruchy podľa posudkov sú poruchy chrbtice, stavy po operácii chrbtice s ťažkým funkčným postihnutím. V objektívnom klinickom náleze nie sú preukázané prípadné poruchy na horných končatinách, na dolných končatinách, koreňové dráždenie v oblasti LS, s predsunutým držaním tela a obmedzeným rozvíjaním chrbtice v driekovokřížnej oblasti. Nie je však preukázané postihnutie periférnych nervov na dolných končatinách obmedzujúce postoj a chôdzu, ani postihnutie periférnych nervov na dolných končatinách obmedzujúce postoj a chôdzu, ani postihnutie váhonosných kĺbov (bedrové a kolenné kĺby), ani prejavy srdcovej alebo pľúcnej nedostatočnosti, či psychické zmeny. Z lekárskeho posudku z 13.06.2016 tiež vyplýva, že nie sú preukázané také somatické alebo psychické zmeny, pre ktoré by žalobca nezvládol cestu k zastávke verejných hromadných prostriedkov, nastúpil alebo zostúpil z nich, alebo v nich strávil cestu. Nie je preto odkázaný na individuálnu dopravu, nemá tiež zistenú praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí.

4. Krajský súd dospel k záveru, že nie sú dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, pretože nebolo zistené pochybenie správnych orgánov pri vydávaní lekárskeho posudkov. Posudky (prvostupňový aj druhostupňový) vychádzali zo zistení zdravotného stavu podľa dokladov, ktoré predložil žalobca a ktoré boli doplnené v rámci vypracovania lekárskeho posudku zo dňa 13.06.2016 o neurologické vyšetrenie MUDr. Z. z júna 2016. Podľa jeho názoru žalovaný sa v rámci posudkov vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi lekárskejšími nálezmi, ktoré boli vyhodnotené po medicínskej stránke a následne v posudkovom závere. Posudkový lekár a následne aj žalovaný dostatočným spôsobom vysvetlili z akého dôvodu žalobca nespĺňa predpoklady pre priznanie parkovacieho preukazu v zmysle § 17 ods. 1 v spojitosti s § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z.. Jedná sa najmä o časť rozhodnutia a posudkov, v ktorých sa uvádza, že nebolo preukázané postihnutie periférnych nervov na dolných končatinách, ani výrazné obmedzenie hybnosti váhonosných kĺbov, ani preukázané prejavy srdcovej alebo pľúcnej nedostatočnosti a psychickej poruchy. Nestotožnil sa s tvrdením žalobcu o nedostatočne zistenom skutkovom stave veci a mal za to, že podklady, z ktorých vychádzal žalovaný dostatočne ozrejmovali skutkový stav a zároveň to boli podklady, ktoré mal žalovaný k dispozícii od žalobcu. Krajský súd ďalej skonštatoval, že medicínske závery uvedené v lekárskejších posudkoch súd nepreskúma, preskúma však správnosť postupu pri vydávaní posudku, vrátane toho, či posudok zahŕňa vyhodnotenie všetkých podstatných lekárskejších nálezov a zistení potrebných na jeho vydanie. Podľa zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia posúdenie miery funkčnej poruchy patrí do právomoci príslušných posudkových lekárov, ktorí posudzujú aj odkázanosť fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

5. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, čo je dôvodom v zmysle ust. § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Nesprávne právne posúdenie videl v tom, že súd nepreskúmal, či posudok, ktorý vypracoval posudkový lekár ako podklad pre rozhodnutie, zahŕňa vyhodnotenie všetkých podstatných lekárskejších nálezov a zistení potrebných na jeho vydanie. Aj napriek tomu, že posúdenie miery funkčnej poruchy patrí podľa zákona č. 447/2008 Z. z. do právomoci posudkových lekárov, súd sa vôbec nezaoberal otázkou, prečo posudkový lekár podhodnotil mieru funkčnej poruchy tým, že účelovo neuviedol všetky diagnózy jeho ťažkého zdravotného postihnutia, tak ako na ne poukázal v odvolaní aj v správnej žalobe. Ide najmä o závažnú poruchu inkontinencie, ischemickú chorobu srdca nie NYHA II. stupňa, ale podľa posudku z 14.09.2015 MUDr. O., internistky NYHA III., resp. podľa vyšetrenia z 06.04.2016 NYHA III-IV. Súd sa podľa jeho názoru formálne stotožnil s tvrdením žalovaného namiesto toho, aby posúdil, či rozhodnutie žalovaného vychádza zo všetkých podstatných lekárskejších nálezov. Ďalej uviedol, že súd nepovažoval za podstatný lekárskejší nález esovitú skoliózu, ktorá spôsobuje bolestivé pruženie L4, v

dôsledku čoho sa jeho chôdza neustále zhoršuje. Namietal, že posudkový lekár sa vôbec nezaoberal diagnózou absolútnej stenózy spinálneho kanála a tým, že sa mu táto diagnóza zhoršila, o čom svedčí MR vyšetrenie z 13.01.2016, v dôsledku čoho trpí prudkými bolesťami pri chôdzi. Žalobca ďalej uviedol, že posudkový lekár toto nevzal do úvahy a naopak uviedol, že od posledného posúdenia nebolo objektivizované podstatné zhoršenie zdravotného stavu, čo považuje za postup v rozpore s ust. § 11 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z. z.. Podľa názoru žalobcu súd sa týmto rozporom vôbec nezaoberal. Uviedol tiež, že cestovaním v hromadnej doprave je ohrozená jeho prirodzená ľudská dôstojnosť v dôsledku porúch vyvolaných inkontinenciou, pričom súd ani túto diagnózu nepovažoval za podstatný lekárske nález. Keďže nemôže cestovať v hromadnej autobusovej doprave, na návštevu lekárov a nákup liekov využíva svoje osobné motorové vozidlo a pretože nemá parkovací preukaz má problémy s parkovaním najmä v blízkosti zdravotníckych zariadení. Ďalej vyčítal súdu, že sa nezaoberal posudzovaním sociálnych dôsledkov, ktoré má v dôsledku ťažkého zdravotného stavu v porovnaní s ostatnými osobami, čo považoval v rozpore s ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 447/2008 Z. z.. Žalobca žije sám v rodinnom dome. Všetky bežné práce okolo domu mu vykonávajú cudzí ľudia za odplatu. Nákupy potravín si zabezpečuje osobným motorovým vozidlom. Nosiť nákup na zastávku autobusu, ktorá je vzdialená 500m je pre zdravotné ťažkosti pre neho nemysliteľné. Závažné porušenie ust. § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z., vidí v tom, že súd nedostatočne posúdil skutočnosť, že ako osoba s ťažkým zdravotným postihnutím nie je schopný na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami pri rešpektovaní jeho prirodzenej dôstojnosti premiestňovať sa na zastávku hromadnej dopravy, nastupovať do vozidla hromadnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy, zvládnuť situácie, ktoré vznikajú cestovaním a vystupovať z vozidla.

6. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že pri posúdení odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ktorá je jednou z podmienok pre vyhotovenie parkovacieho preukazu, vychádzal zo všetkých lekárske nálezov, ktoré žalobca v konaní predložil, vyžiadal si aktuálne neurologické vyšetrenie. V lekárskom posudku, ktorý je súčasťou administratívneho spisu, je komplexne zhodnotené ťažké zdravotné postihnutie žalobcu a objektívne posúdená jeho schopnosť využívať na prepravu prostriedky verejnej hromadnej dopravy. K vyjadreniu žalovaný doložil stanovisko posudkovej lekárky z 27.01.2017 č. 2016/5494 k opakovaným námietkam žalobcu. Posudková lekárka v tomto stanovisku uviedla, že zdravotný stav žalobcu bol za účelom stanovenia miery funkčnej poruchy a riešenia žiadosti o kompenzáciu stavu vydaním parkovacieho preukazu opakovane prehodnocovaný. Z tohto dôvodu sú v posudku z 13.06.2016 uvedené najaktuálnejšie odborné nálezy zamerané na kardiovaskulárny aparát. Žalobca trpí ischemickou chorobou srdca, u ktorej nie je preukázaná chronická srdcová nedostatočnosť. V prepúšťacej správe z hospitalizácie v máji 2015 nie sú dokumentované klinické známky srdcového zlyhávania - tie sú jasne definované: prejavy stázy na pľúcach klinicky s nálezom chropkov v oblasti pľúc, zväčšená pečeň, opuchy dolných končatín - takýto nález v internom vyšetrení nie je uvedený. Funkčne stav zhodnotený ako NYHA II. Pneumologickým vyšetrením nie je tiež preukázaná pľúcna nedostatočnosť. Pri pohybových ťažkostiach lekár vychádzal z neurologického vyšetrenia MUDr. Z. z júna 2016. V klinickom náleze nie sú preukázané závažné obmedzenia hybnosti podmienené napr. motorickým deficitom (parézy periférnych nervov), ktoré by objektívne dokumentovali obmedzenia postoja a chôdze posudzovaného. V náleze je len uvedené predsunuté držanie tela, redukované rozvíjanie v driekovej oblasti chrbtice. Nie je uvádzaná skolióza chrbtice, a to klinicky ani zobrazovanými vyšetreniami (CT, MP). V predložených nálezoch nebolo vyšetrenie, ktoré by objektívne zhodnotilo stupeň inkontinencie.

7. K vyjadreniu žalovaného ku kasačnej sťažnosti zaslal svoje stanovisko žalobca, v ktorom nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že jeho ischemická choroba srdca zodpovedá funkčne zhodnotenému stavu NYHA II. stupňa. Poukázal na posudok MUDr. O. z 14.09.2015 a vyšetrenie zo 06.04.2016, kde sa uvádza NYHA III. resp. NYHA III.-IV. V súvislosti s pohybovými ťažkosťami nesúhlasil so záverom posudkového lekára v stanovisku z 27.01.2017, že v odbornom posudku MUDr. Z. nie je uvedená skolióza. Poukázal na záver z vyšetrenia MUDr. Z. zo dňa 07.06.2016, v ktorom sa uvádza: „Pravá lopatka nižšie postavená, sinistrokonvexná skolióza v Th segmente, redukované rozvíjanie v LS do flexie, Schoberova vzdialenosť 3 cm (lasseque bilat 70 st.)“. Opakovane poukázal na vyšetrenie chrbtice z marca 2010 a mal za to, že zhoršenie jeho zdravotného stavu preukazuje aj MR vyšetrenie zo dňa

13.01.2016. Ďalej namietal, že neurológ MUDr. Z. už 13.08.2013 uviedol, že u žalobcu nie je vhodná dlhá chôdza ani statická záťaž a odporúčanie o nevhodnosti dlhého cestovania a státia potvrdil aj v posudku zo dňa 07.06.2016. Uviedol, že ho lekári takmer pri každej návšteve upozorňujú na skutočnosť, že u tohto ochorenia vzniká bolesť náhle, je veľmi silná, a to aj pri akýchkoľvek pokusoch o pohyb. V súvislosti s problémom s inkontinenciou žalobca uviedol, že žalovaný mal k dispozícii nález z 16.10.2012 z Urologickej ambulancie MIRAMED, s. r. o., v ktorom sa v závere uvádza, že žalobca trpí inkontinenciou II. stupňa a od tej doby sa jeho zdravotný stav zhoršil. Nesúhlasil s tvrdením posudkovej lekárky, že prípadná inkontinencia moču nie je dôvodom na riešenie stavu požadovanou kompenzáciou, pretože ako osoba s ťažkým zdravotným postihnutím nie je schopný na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami pri rešpektovaní jeho prirodzenej dôstojnosti premiestňovať sa na zastávku hromadnej dopravy, nastupovať do vozidla hromadnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy, zvládnuť situácie, ktoré vznikajú cestovaním a vystupovať z vozidla. Namietal, že o jeho urologických problémoch sa lekár v posudku nezmiňuje. Žalobca zároveň doložil lekársku správu MUDr. O. zo 14.09.2015, Lekársky posudok zo 07.06.2016 MUDr. Z. a lekársku správu z urologickej ambulancie MIRAMED, s. r. o. zo 16.10.2012.

8. Dňa 30.06.2017 žalobca doručil súdu vyjadrenie Úradu komisára pre osoby so zdravotným postihnutím z 13.06.2017, v ktorom komisárka dospela k záveru, že z dostupných podkladov pri šetrení podnetu žalobcu zistila porušenie práv osoby so zdravotným postihnutím zo strany správnych orgánov, najmä z dôvodu nesúladu správnych rozhodnutí s čl. 9 a 20 Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím, ďalej z dôvodu nezohľadnenia všetkých lekárskejších správ zo strany správnych orgánov a nerešpektovania právneho názoru Najvyššieho súdu SR. Komisárka vo svojom stanovisku uviedla, že z dostupných lekárskejších náleзов vyplýva, že žalobca nie je schopný uvedené úkony zvládať sám a poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR 9Sžso/89/2014.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

10. Predmetom konania bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu o vyhotovenie parkovacieho preukazu na základe žiadosti žalobcu zo dňa 01.02.2016.

11. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná podľa posudku na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 alebo má praktickú slepotu alebo úplnú slepotu oboch očí, vyhotoví príslušný orgán parkovací preukaz na základe právoplatného rozhodnutia o parkovacom preukaze.

12. Podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti a) premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť, b) nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy alebo c) zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy najmä z dôvodu poruchy správania pri duševných ochoreniach, vertebrobasilárnej insuficiencie s ťažkými závratmi, straty dvoch končatín, kardiopulmonálnej nedostatočnosti ťažkého stupňa alebo ťažkej poruchy sfinkterov.

13. Podľa § 55 ods. 7 zákona č. 447/2008 Z. z. podkladom na rozhodnutie o parkovacom preukaze je lekárskejší posudok podľa § 11 ods. 13 alebo podľa § 11 ods. 15 alebo komplexný posudok, ak bol vypracovaný.

14. Podľa § 11 ods. 13 zákona č. 447/2008 Z. z. na účely parkovacieho preukazu lekárskejší posudok

obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom alebo či fyzická osoba má praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu.

15. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z. z. pri výkone lekárskej posudkovej činnosti posudkový lekár vychádza z aktuálneho lekárskeho nálezu na účely kompenzácie, na účely preukazu, na účely parkovacieho preukazu, na účely posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby vykonávať opatrovanie a posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím udeliť písomný súhlas podľa § 40 ods. 6 (ďalej len „lekársky nález“), ak tento zákon neustanovuje inak. Vzor lekárskeho nálezu je uvedený v prílohe č. 1.

16. V prejednávanej veci boli podkladmi pre rozhodnutia správnych orgánov lekárske posudky zo dňa 26.02.2016 a z 13.06.2016, ktoré stanovili mieru funkčnej poruchy na 50 %. Žalobca sa preto považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

17. Z lekárskeho posudku z 26.02.2016 vyplýva, že tento posudok bol vydaný na základe doloženého MR LS z 13.01.2016 MUDr. O., ECHO KG vyšetrenia MUDr. Š. z 25.08.2014, prepúšťacej správy interného odd. V Krtíš z mája 2015, pľúcneho vyšetrenia MUDr. Ž. zo septembra 2015, ďalej doloženého neurologického vyšetrenia MUDr. N. z roku 1996, interného vyšetrenia MUDr. O. z roku 1996 (správne má byť 2014), ortopedického vyšetrenia MUDr. B. z roku 1996. V závere lekár skonštatoval, že ostatné doložené vyšetrenia z rokov 1996, 2006 a 2014 nemajú aktuálnu posudkovú výpovednú hodnotu. Od posledného posúdenia nedošlo k event. nebolo objektivizované zhoršenie zdravotného stavu.

18. Posudkový lekár druhostupňového správneho orgánu v posudku zo dňa 13.06.2016 dospel k rovnakým záverom, pričom pri vypracovaní posudku zohľadnil okrem iného aj neurologické vyšetrenie MUDr. Z. z júna 2016. Podľa tohto posudku lekár takisto považoval za rozhodujúcu u žalobcu poruchu chrbtice sprevádzanú bolesťami v drieku so šírením do oboch bokov a medzi lopatky. Vykonaným MR vyšetrením driekovej chrbtice sú preukázané degeneratívne zmeny so stenózou miechového kanála. V objektívnom klinickom náleze neboli preukázané prípadné poruchy na horných končatinách, na dolných končatinách koreňové dráždenie v oblasti L5, s predsunutým držaním tela a obmedzeným rozvíjaním chrbtice v driekovokrížnej oblasti. Nie je však preukázané postihnutie periférnych nervov na dolných končatinách obmedzujúce postoj a chôdzu, ani postihnutie váhonosných kĺbov (bedrové, kolenné kĺby), ani prejavy srdcovej alebo pľúcnej nedostatočnosti, či psychickej zmeny. Uvedol, že v predložených nálezoch nie sú teda preukázané také somatické alebo psychickej zmeny, pre ktoré by nezvládol cestu k zastávke verejných dopravných prostriedkov, nastúpiť alebo zostúpiť z nich, alebo v nich stráviť cestu. Preto rovnako dospel k záveru, že žalobca nie je odkázaný na individuálnu dopravu a nemá praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí.

19. V súlade s § 17 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. je potrebné, aby sa správny orgán v rozhodnutí samostatne zaoberal skutočnosťami, či je osoba odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 alebo či má praktickú slepotu alebo úplnú slepotu oboch očí. Preto správne vzal správny orgán v rozhodnutí do úvahy oba tieto dôvody.

20. Námitka žalobcu, že posudok, ktorý bol podkladom pre rozhodnutie žalovaného, nezahŕňa vyhodnotenie všetkých podstatných lekárskeho nálezu, ako je vyšetrenie lekárky MUDr. O. zo 14.09.2015, ktoré má preukazovať ischemickú chorobu srdca NYHA III. stupňa, resp. vyšetrenie zo 06.04.2016, a urologických ťažkostí, ktoré žalobca dokumentuje lekárskou správou z urologickej ambulancie MIRAMED, s. r. o. zo 16.10.2012, nie je opodstatnená. Z dokumentácie žalovaného vyplýva, že pri posudzovaní zdravotných postihnutí žalobcu posudkový lekár vychádzal z aktuálnych odborných lekárskeho nálezu, ktoré mal žalovaný k dispozícii od žalobcu, a z ktorých mali posudkoví lekári dostatočne komplexne preukázaný zdravotný stav žalobcu. Lekársku správu z vyšetrenia MUDr. O. zo dňa 14.09.2015, rovnako ako lekársku správu z urologickej ambulancie MIRAMED, s. r. o. zo

16.10.2012 žalobca priložil až počas súdneho konania. Z administratívneho spisu nevyplýva, že by tieto lekárske správy boli žalobcom predložené už pri vypracovávaní lekárskeho posudku. V súvislosti so žalobcom namietaným nezohľadnením diagnózy inkontinencie II. stupňa kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že uvedená lekárska správa je z roku 2012. Žalobcov zdravotný stav na účely žiadosti o vydanie parkovacieho preukazu bol posudzovaný v roku 2013. Žalobca síce uvádza v súčasnosti zhoršenie jeho zdravotného stavu v tomto smere, avšak o takomto zhoršení nepredložil žiadnu aktuálnu lekársku správu. Čo sa týka lekárskej správy MUDr. Z. z júna 2016, táto bola zohľadnená pri vypracovávaní lekárskeho posudku žalovaného v rámci odvolacieho konania. Námietky žalobcu týkajúce sa nezohľadnenia lekárskeho posudku, preto neobstoja a nie sú spôsobilé ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

21. Kasačná sťažnosť neobsahuje také nové skutočnosti, s ktorými by sa krajský súd nebol vysporiadal. Na základe vyššie uvedených skutočností mal odvolací súd za preukázané, že posúdenie zdravotného stavu bolo vykonané v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami a vychádzalo z odborných lekárskeho nálezov. Žalovaný podľa názoru kasačného súdu dostatočne zistil skutočný stav veci, lebo riadne bolo zistené zdravotné postihnutie žalobcu a jeho následky pre bežný život, a pri rozhodnutí o požadovanej kompenzácii postupoval v súlade so zákonom.

22. Kasačný súd sa stotožnil s názorom vysloveným v rozsudku krajského súdu, že súdy v rámci rozhodovania nemajú oprávnenie na to, aby vyslovovali odborný záver o tom, či ide o osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ani nevyslovujú odborný záver ohľadom medicínskych otázok. Posudzujú len to, či posudky ako podklad rozhodnutia o kompenzácii sú úplné, objektívne, logické a presvedčivé a či ich závery nie sú v rozpore s nálezmi odborných lekárskeho vyšetrení.

23. Kasačný súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že podľa § 135 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy, a preto nie je možné prihliadať na prípadné neskoršie zhoršenie zdravotného stavu a s tým súvisiace zvýšenie odkázanosti na kompenzáciu. Také zhoršenie by mohlo mať vplyv na rozhodovanie správneho orgánu len v prípade novej žiadosti o parkovací preukaz.

24. Z vyššie uvedených dôvodov aj kasačný súd považoval rozhodnutie žalovaného za súladné so zákonom, a preto kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP zamietol.

25. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 a 4 SSP a nepriznal účastníkom náhradu trov tohto konania, keďže žalobca v tomto konaní nebol úspešný a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

26. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.